

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság  
5.Bhar.204/2012/8. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, a 2013. május 8. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

**VÉGZÉS:**

Az adócsalás büntette és más bűncselekmény miatt I. r. vádlott és társa ellen indított büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 3.Bf.110/2010/30. számú ítéletét *helybenhagyja* azzal, hogy II. r. vádlott személyi igazolványának száma ... PA.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

**INDOKOLÁS:**

I.r. és II.r. vádlottak bűnösségét a Ceglédi Városi Bíróság a 2009. október 9. napján kihirdetett 23.B.353/2008/33. számú ítéletével folytatólágosan, társtettesként elkövetett adócsalás büntetében (Btk. 310.§ (1) bekezdés II. fordulat, (3) bekezdés), társtettesként elkövetett számvitel rendje megsértésének vétségében (Btk. 289.§ (1) bekezdés b) pont) állapította meg.

Ezért a bíróság I.r. és II.r. vádlottakat halmazati büntetésül külön-külön 360 napi tétel, napi tétel összegenként 1500 Ft, összesen tehát fejenként 540.000 Ft pénzbüntetésre ítélte. A bíróság rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén történő átváltoztatásáról, valamint kötelezte a vádlottakat egyetemlegesen a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész mindkét vádlott terhére a kiszabott büntetés súlyosításáért, míg I.r. vádlott és védője, valamint II.r. vádlott és védője felmentésért jelentettek be fellebbezést.

A Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2012. február 9. napján kihirdetett 3.Bf.110/2010/30. számú ítéletével a Ceglédi Városi Bíróság ítéletét mindkét vádlott tekintetében megváltoztatta és I.r. és II.r. vádlottakat az ellenük társtettesként elkövetett számvitel rendje megsértésének vétsége miatt emelt vád alól felmentette. A halmazati büntetésre utalást mellőzte, továbbá I.r. és II.r. vádlottal szemben fejenként 2.376.775 Ft vagyonekobzást rendelt el.

Helyesbítette a bűnügyi költség összegét, egyebekben pedig az elsőfokú ítéletet mindkét vádlott tekintetében helybenhagyta.

A másodfokú határozat ellen I.r. és II.r. vádlottak és védőjük jelentett be fellebbezést felmentés végett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.585/2012/1. számú átiratában és képviselője a harmadfokú nyilvános ülésen a másodfokú határozat helybenhagyását indítványozta. Az ügyészi álláspont szerint mind az első-, mind pedig a másodfokú bíróság a perrendi szabályok betartása mellett folytatta le az eljárását és megalapozott tényállást állapított meg. A másodfokú bíróság az általa felvett bizonyítási eljárással minden az elsőfokú határozatban még meglévő ellentmondást feloldott és az általa kiegészített, illetve helyesbített tényállás már minden tekintetben helytálló.

Az ügyészi álláspont szerint az első- és a másodfokú bíróság indokolási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett, részletesen megindokolva, hogy miért fogadta el tanú1 nyilatkozatait a vádlottak előadásával szemben, és ezen túlmenően értékelte a beszerzett bizonyítékokat is. A vádlottak bűnösségére vont következtetés helyes és törvényes a cselekmény jogi minősítése is.

Az ügyészség érvelése szerint törvényesen járt el a másodfokú bíróság, amikor a II. tényállás tekintetében a vádlottak büntetőjogi felelősségének megállapítását mellőzte és helytálló a felmentéshez fűzött jogi indokolás is. A büntetés kiszabása körében kiemelte az ügyészség, hogy a másodfokú bíróság az enyhítő és súlyosító körülményeket teljeskörűen és súlyúknak megfelelően értékelte, enyhítő szakasz alkalmazásával szabott ki a vádlottakkal szemben büntetést, melynek további enyhítése nem indokolt.

A vádlottak védője elsődlegesen az I. és a II.r. vádlott felmentésére, másodlagosan pedig az első- és a másodfokú határozat hatályon kívül helyezésére tett indítványt. Álláspontja szerint az irányadó ítéleti tényállás megalapozatlan, mivel tanú1 vallomása alapul. A védői érvelés szerint tanú1 tekintetében egyértelműen igazolható, hogy nem a valóságnak megfelelően nyilatkozott, és erre utal a nyomozás során tett több eltérő tartalmú vallomása is. Valójában tanú1 volt az, aki tanú2-vel megállapodást kötött arra vonatkozóan, hogy a gépkocsikat a cég1 nevében hozzák be azért, hogy a papírokat utóbb le tudja könyveltetni. Kiemelte a védő, hogy valamennyi szerződésen, valamennyi számlán, és a forgalomba helyezési iratokon is a cég1 van feltüntetve, amely egyértelműen alátámasztja, hogy a tényleges megrendelő tanú1 volt.

Utalt a védő ezen túlmenően arra, hogy a csatolt polgári peres iratok tartalmából kitűnően tanú1 a polgári eljárás során elismerte, hogy semmiféle követelése nincs a vádlottakkal szemben, ebből pedig ugyancsak arra lehet következtetni, hogy a vádlottak nyilatkozata felel meg a valóságnak.

Mindezek alapján elsődlegesen I.r. és II.r. vádlottak felmentését, másodlagosan pedig az első- és a másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta, ez

utóbbit a tényállás felderítetlensége, az ebből eredő megalapozatlanság és az indokolási kötelezettség elmulasztása miatt.

Az I.r. vádlott felszólalásában megváltozott személyi körülményeire vonatkozóan nyilatkozott. Az ügy érdemét illetően előadta, hogy még most sem tudja, hogy miért ő és II. r. vádlott ülnek a vádlottak padján, amikor tudomása szerint a cég1 összesen 57 gépkocsit hozott be, még hozzá úgy, hogy a gépkocsik a könyvelésben nem voltak feltüntetve. Az I.r. vádlott előadása szerint a nyomozás elnagyolt és szakszerűtlen volt, ennek következtében alapvető kérdések tisztázása maradt el.

A II.r. vádlott nem élt a felszólalás jogával, mindössze azt hangsúlyozta, hogy tanú1 a cégét annak adósságával együtt az esetet követően értékesítette.

A bejelentett vádlotti és védői fellebbezés nem alapos.

A harmadfokú bíróság a vádlottak és a védő fellebbezése folytán a Be. 387.§ (1) bekezdése alapján bírálta felül a másodfokú ítéletet és az első-, valamint a másodfokú eljárást is teljes terjedelmében.

Ennek során megállapította, hogy mind az első-, mind pedig a másodfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával folytatta le az eljárást.

A Ceglédi Városi Bíróság a vád tárgyává tett bűncselekmények elbírálása szempontjából releváns bizonyítékokat teljeskörűen felderítette, azokat egyenként és összességében is értékelte, mérlegelte, és tényből tényre is a logika szabályainak megfelelően következtetett.

Megállapítható, hogy az I.r. és a II.r. vádlott védekezése és tanú1 vallomása között kétségtelenül fennálló ellentmondás további tisztázása végett vett fel a Budapest Környéki Törvényszék bizonyítást az ügyben és a felvett bizonyítás alapján nyert adatokból helyes ténybeli következtetéseket vont le a tényállásra vonatkozóan.

A harmadfokú nyilvános ülésen elhangzott vádlotti és védői érvelésekkel kapcsolatban megállapította a harmadfokú bíróság, hogy a felülbírálatnak a vád keretei között kell maradnia, ennek következtében tanú1 egyéb - a vádbeli cselekményt megelőző és a vádlottak által hivatkozott - magatartását és ügyleteit nyilvánvalóan nem vizsgálhatta.

Az irányadó tényállással kapcsolatosan megállapítható, hogy a Budapest Környéki Törvényszék helyesen egészítette ki a tényállást az iratok tartalma alapján, amikor megállapította, hogy tanú3 és tanú4, valamint cég2 a gépkocsik vételárát a vádlottak lakossági folyószámlájára utalta át.

Ugyanakkor azonban az irányadó tényállás helyesbítésre szorul I.r. vádlott harmadfokú nyilvános ülésen a személyi körülményeivel kapcsolatosan tett nyilatkozata alapján az alábbiak szerint.

Az I.r. vádlott jelenleg ügyvezetőként dolgozik havi 86.000 Ft-ot jövedelemmel. Két gyermekének eltartásáról gondoskodik, feleségétől különváltan él és egy 500.000 Ft értékű gépkocsi tulajdonosa.

Az így kiegészített tényállás már mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében foglalt hibáktól, hiányosságoktól, így irányadó volt a Be. 388.§ (1) bekezdése alapján a harmadfokú eljárásban is.

A bizonyítékok értékelését vizsgálva megállapította a harmadfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság túlnyomórészt eleget tett indokolási kötelezettségének. Számot adott arról, hogy mely bizonyítékokat és milyen körben, miért fogadott el, illetve melyeket, milyen okból nem tartott valónak.

Megállapítható, hogy a Budapest Környéki Törvényszék helyesen észlelte, hogy az elsőfokú bíróság elmulasztotta értékelési körébe vonni tanú5 nyomozati vallomását, amely tanú1 nyilatkozatát erősítette meg.

A bizonyítás felvétele keretében megkereste az Bank1-et és bank1-től érkezett válasz alapján pedig helyesen rögzítette a tényállásában, hogy a befizetést tanú6 a saját lakossági folyószámlájáról teljesítette. Ez a tény pedig egyértelműen tovább erősítette tanú1 végig következetes, és a vádlottak védekezését cáfoló vallomását.

A Budapest Környéki Törvényszék a Be. 10.§-ára utalva helyes érveléssel fejtette ki, hogy a büntetőjogi felelősség önálló elbírálása alapelvéből kiindulva a büntetőbíróságot nem köti a más eljárásban hozott határozat, illetve az abban foglalt ténymegállapítások. A másodfokú bíróság által felvett bizonyítás eredményeként már minden bizonyíték rendelkezésre állt, a másodfokú bíróság azt teljes körben értékelési körébe vonta és helyesen mérlegelte.

Megállapítható az is, hogy a harmadfokú eljárásban sem a védő, sem pedig a vádlottak új bizonyítékot nem hoztak fel.

Az első- és a másodfokú bíróság által a bizonyítékok mérlegelése alapján megállapított tényállást támadó, a vádlottak felmentését célzó védelmi fellebbezés lényegében a bíróság mérlegelő tevékenységét sérelmezi, a vádlotti védekezés elfogadását célozza, amely a felülmérlegelés tilalma folytán a harmadfokú eljárásban nem vezethetett eredményre, így az adócsalás büntetett a harmadfokú bíróság is megnyugtatóan bizonyítottanak látta a vádlottak terhén.

Az irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és az akkor hatályos jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően helyesen minősítette a bűncselekményeket.

A Budapest Környéki Törvényszék helyesen észlelte azonban, hogy 2012. január 1. napjától a Btk. 289.§ (1) bekezdésében foglalt bűncselekmény szabályozása megváltozott és erre tekintettel törvényesen és megalapozottan mentette fel a vádlottakat a számvitel rendje megsértésének vétsége alól.

Ugyanakkor azonban nem tette vizsgálat tárgyává, hogy a vádlottak adócsalásként minősített cselekménye kapcsán a Btk. 2.§-ának értelmében az elkövetéskori, vagy

az elbíráláskori jogszabályok alkalmazása eredményez-e a vádlottak számára enyhébb elbírálását.

2012. január 1. napjától a hatályos Btk. költségvetési csalásként nevezi meg a Btk. 310.§-ában írt bűncselekményt, amely törvényhely az adócsalások elbírálása tekintetében is irányadó. A Btk. 310.§ (1) és (3) bekezdése szerint a cselekmény öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntethető. Az elkövetéskor hatályos Btk. szabályozása szerint a vádlottak által elkövetett adócsalás büntetési fenyegetettsége egy évtől öt évig terjed. Ennek ellenére sem mondható, hogy az elbíráláskor hatályos Btk. kedvezőbb feltételeket teremtené a vádlottak számára, mivel a jelenleg hatályos Btk. 87.§ (2) bekezdés e) pontja csak három évig terjedő büntetési fenyegetettségű cselekmények esetében teszi lehetővé enyhítő szakasz alkalmazásával a pénzbüntetés kiszabását, amely azonban az elkövetéskori Btk. 87.§ (2) bekezdés d) pontja alapján jelen esetben is kiszabható volt.

Megállapította tehát a harmadfokú bíróság, hogy az elbíráláskori törvényi rendelkezések - figyelemmel a már hatályos középértékes büntetés kiszabására is - súlyosabb elbírálást tettek volna csak lehetővé.

A büntetés kiszabása körében értékelendő körülményeket vizsgálva megállapítható, hogy az enyhítő és súlyosító körülményeket a másodfokú bíróság hiánytalanul sorolta fel, melynek kiegészítése mindössze annyiban szükséges, hogy a másodfokú határozat óta eltelt további időmúlás is enyhít a vádlottak oldalán.

A harmadfokú bíróság álláspontja szerint a másodfokú bíróság által kiszabott büntetés megfelel a büntetési céloknak, alkalmas a büntetési célok elérésére, összességében e büntetésnek lényeges enyhítése nem indokolt.

Megállapította a felülbírálat során a harmadfokú bíróság azt is, hogy mind az első-, mind a másodfokú bíróság a járulékos kérdések tekintetében törvényesen rendelkezett és helyes volt a vádlottakkal szemben alkalmazott vagyonekobzás is.

Mindezek alapján a harmadfokú bíróság a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság ítéletét a Be. 397.§-a alapján helybenhagyta azzal, hogy az I.r. vádlott személyi igazolványának számát helyesbítette.

Budapest, 2013. év május hó 8. napján

***Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.***  
a tanács elnöke

***Dr. Halász Irén sk.***  
előadó bíró

***Zólyominé dr. Törő Erzsébet sk.***  
bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 3.Bf.110/2010/30. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 5.Bhar.204/2012/8. számú végzése folytán 2013. év május hó 8. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Budapest, 2013. év május hó 8. napján

***Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.***  
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:  
Moncz Tímea  
tisztviselő